

Forsaauidt det store BognmandsLaug har gjort Paastrand paa Erstatning, naar Lauget op-
haves, da antager Udvalget, at en saadan
Erstatning ikke tilkommer det paa Grund af
Sagens Bestaenhed, ligesom der heller ikke
er tilfagt det nogen Erstatning ved nogen po-
sitiv Lovbestemmelse. Jeg for mit Bedkommende
er af den Formening, at den lovgivende Magt
maa være berettiget til at modificere eller op-
hæve Laugsrettigheder, som dog ikke kunne be-
tragtes som Privilegier, eller henføres under
Begrebet Eiendomsrettigheder, uden at det op-
hævede Laug derfor i Reglen kan være beret-
tiget til at fordrø Erstatning, naar det ikke
dertil har en særlig Adkomst. Foruden denne
Paastrand paa Erstatning, har det store Bogn-
mandsLaug tillige i en Afkrift, der er tilhænde-
kommet Udvalget, af et Indslag, der i sin Tid
er indgivet til Kjøbenhavns Magistrat, gjort
Fordring paa at være eiendomsberettiget til
den saakaldte „Bognmandsmark“, der er over-
ladt Lauget til Brug, imod den ubetydelige
Godtgjørelse af 4 Rbd. 1 Mk. aarlig, skjøndt
denne „Bognmandsmark“ skal udgjøre et Areal
af henved 200 Tdr. Land, og det saaledes, at
enhver Ihænderhaver af en Kulle i Lauget er
overdraget Nyttens og Brugens af en Lod i
selve Marken. Det Afkomstdocument, hvorved
denne „Bognmandsmark“ er overladt Lauget,
existerer ikke, men Lauget grunder sin Paa-
strand paa at være eiendomsberettiget dertil
derpaa, at det deels i Bognmandsstraacen af
21de Juni 1610 hedder: „at disse Markstykker
ere blevne forundte Bognmandene til Heste-
foder og Laugets Ophold“, og at det i et æl-
dre Document om Kjøbenhavns Byjorders Ud-
skiftning hedder om „Bognmandsmarken“: „en
Baug for Bognmandene“, og at det i et an-
det Document om Markskiel hedder: „Den
Bognmandenes derpaa angrandsende Eiendom“,
og at Afgiften benævnes „Jordstyld“, lige-
som det ogsaa i Reskriptet af 3die October
1806 hedder: „den Lauget tilhørende Jord“.
Men vi antage dog ikke, at Lauget i, hvad det
har anført, har beviist, hvad der skulde bevi-
ses. Bognmandsmarken er i sin Tid, for at
BognmandsLaug skulde paatage sig den For-
pligtelse at besørge Gadernes Reengjørelse,
overdraget til Lauget som moralsk Person ikke

til de enkelte Interessenter og navngivne Per-
soner, og ligesom Lauget derfor ikke har kun-
net udøve nogen Disposition over Jorden,
uden at krænke de enkelte Interessenters Ret-
tigheder, saaledes have heller ikke Interes-
senterne kunnet disponere over de Lodder,
der aldeles ikke var deres private Eiendom,
men tilhørte Lauget. Naar nu Lauget ophører,
saa kunne de tilbageblivende Interessenter efter
Udvalgets Formening kun fordrø at vedblive
at være i Besiddelse af de Lodder, de have i
Brug, uden at den Afgift, som hidtil er sva-
ret, derved forhøies, og en saadan Mening
er der ogsaa udtalt i et Universitetsrespon-
sum, som den daværende Generalpostdirecteur
har erhvervet paa Grund af, at Magistraten
vilde forhøie denne Afgift. Den er imidlertid
ikke senere blevet forhøiet, og i selve Lovfor-
slaget er det jo ogsaa bestemt, at Laugets In-
teressenter og deres eventuelle Enker skulle be-
holde Brugens og Nyttens af denne „Bogn-
mandsmark“ eller de dem tillagte Lodder, saa-
længe de leve, uagtet Lauget ophaves. Det
er, hvad jeg fortiden har at bemærke.

D. Nielsen: Jeg skal ikke negte, at det
altid har stillet sig for mig, at disse Jorder,
hvorom her er Tale, have været Statens, jeg
siger, jeg skal aldrig negte, at det altid har
stillet sig saaledes for mig, fordi jeg troede,
at det gif med dem, som med enhver anden
Ting af Statens med Hensyn til den Maade,
hvorpaa de ere blevne drevne. Jeg havde ikke
troet, at det var Communens Jord; men jeg
er nu af Motiverne til Forslaget gjort bekiendt
dermed. Jeg skal ikke negte, at saa ofte jeg
har kastet mine Bine hen over disse Marker,
har jeg været meget utilfreds med at see saa-
danne Jorder blive saa slet behandlede. Jeg
kan nu nok see, efter hvad jeg har seet af
Forslaget, saavel som, efter hvad den ærede
Ordfører idag har oplyst, at det er en meget
ringe Afgift, der svares af disse Jorder, nem-
lig 4 Rbd. pr. Tde. Land, og paa Grund af
de billige Conditioner, hvorpaa de ere over-
dragne Bognmandene, er det vel, at disse ikke
er nødte til at arbejde saa strengt, som Andre,
der maae svare noget mere. Jeg antager, at
saadanne Jorder, som ligge saa nær Staden,
naar de være i Privates Hænder og være over-